

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **A., a. s.**,
S., D., S., IČO: X., zastúpeného akcionármi
1. JUDr. J. V. – D., T., B.
a **2. I. K., T., B.**, právne zastúpeného
JUDr. M. B., advokátom, P., S. proti
žalovaným v **1. rade V. Š., K., B.**
a v **2. rade Ing. M. H., J., S., o zaplataenie**
489 891,71 € (14 758 477,50 Sk) s príslušenstvom a 266 951,75 € (69 863 Sk)
s príslušenstvom, vedenej na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1 Cob 68/2009,
o námietke zaujatosti, takto

r o z h o d o l :

Sudcovia Krajského súdu v Prešove rozhodujúci v senáte zloženom z predsedu
JUDr. M. Š. a členov JUDr. I. D. a JUDr. M. M.
n i e s ú vylúčení z prejednávania a rozhodovania veci vedenej na tomto súde
pod sp. zn. 1 Cob 68/2009.

Konanie o námietke zaujatosti voči ostatným namietaným sudcom Krajského súdu
v Prešove **z a s t a v u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Žalobca v odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu v Kežmarku z 18. augusta 2009
č. k. 8Cb/27/2009-807 o. i. podal návrh na vylúčenie sudcov Krajského súdu v Prešove
z prejednávania a rozhodnutia o podanom odvolaní. Na odôvodnenie tohto návrhu uviedol,

že predseda senátu JUDr. R. T. a spol. cieľavedome a úmyselne porušil zákon a ostatné zákonné predpisy (uznesenie 5Cob 4/2009-721,722 z 09. 02. 2009) a preto žalobca konštatuje, že ide o najzrejmejší, najmarkantnejší prejav arbitrárnosti uznesenia vydaného JUDr. R. T. v histórii súdnictva. Rozhodovanie sudcami Krajského súdu v Prešove by mohlo v budúcnosti z pohľadu účastníkov konania, ako aj širokej verejnosti, vzbudiť pochybnosti o zákonnosti súdneho rozhodnutia bez ohľadu na to, ktorý sudca by vec prejednával vzhľadom na vzájomnú kolegiálnosť sudcov. Tento návrh žalobca doplnil podaním doručeným odvolaciu súdu 05. októbra 2009, v ktorom uviedol, že vyššie uvedená vec bola pridelená na rozhodnutie o odvolaní do senátu predsedu JUDr. M. Š. pod sp. zn. 1 Cob 68/2009. Tomu ako predsedovi senátu a zároveň predsedovi obchodnoprávneho kolégia Krajského súdu v Prešove sú známe všetky rozhodné skutočnosti, ktoré zástupca žalobcu uviedol v trestnom oznámení na JUDr. R. T. a spol. z 23. 04. 2009 a ktorého kópiu pripojil. Ďalej žiadal, aby v prípade vyhovenia jeho návrhu na vylúčenie sudcov Krajského súdu Prešov nebola vec prikázaná Krajskému súdu v Košiciach, pretože tam pracuje dcéra žalovaného v 2. rade ako vyššia súdna úradníčka. Vyzval predsedu senátu, aby zákonným spôsobom predložil spis po doplnení o vyjadrenie sudcov Krajského súdu Prešov, či sa cítia byť zaujatí pre svoj vzťah k advokátovi JUDr. J. V. z H., jeho klientom – obom žalovaným a zástupcom žalobcu JUDr. J. V. a I. K., nadriadenému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Predseda odvolacieho senátu JUDr. M. Š. vo vyjadrení k námietke zaujatosti uviedol, že k účastníkom konania, ani k veci samej nemá žiaden vzťah, a vo vzťahu k nemu vznesená námietka nemá náležitosti podľa § 15a ods. 1 až 3 O. s. p., preto by k nej nemalo byť prihliadané, ale nepredloženie veci nadriadenému súdu by viedlo k ďalším útokom zo strany žalobcu. Musí však uviesť, že obsah podaní JUDr. V., ktoré sú spojené s hrubými osobnými útokmi, presahuje hranice únosnosti, navyše menovaný postupne podal trestné oznámenia na všetkých sudcov obchodného úseku Krajského súdu v Prešove, takže je na zvážení nadriadeného súdu, či možno od týchto sudcov požadovať, aby pojednávali vec tohto žalobcu.

Členovia odvolacieho senátu, ktorému vec napadla na rozhodnutie, JUDr. I. D. a JUDr. M. M. vo vyjadrení k vznesenej námietke zaujatosti zhodne uviedli, že sa vo veci necítia byť zaujatí a nie sú im známe okolnosti, ktoré by spochybňovali ich nezaujatosť a opodstatňovali ich vylúčenie podľa § 14 ods. 1 O. s. p.

K námietke zaujatosti sa vyjadrili aj ostatní sudcovia Krajského súdu v Prešove, ktorí s výnimkou JUDr. R. T. a JUDr. P. T. uviedli, že nemajú vzťah k veci ani účastníkom a necítia sa byť vo veci zaujatí.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorému bola vec predložená podľa § 16 ods. 1 OSP ako súdu nadriadenému, po preskúmaní obsahu vnesenej námietky zaujatosti dospel k záveru, že nie sú dané zákonné dôvody na vylúčenie namietaných zákonných sudcov.

Podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 14 ods. 1 OSP sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezaujatosti.

Podľa nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. III. ÚS 24/05 z 13. apríla 2005, obsahom práva na nestranný súd je, aby rozhodnutie v konkrétnej veci bolo výsledkom konania nestranného súdu, čo znamená, že súd musí každú vec prerokovať a rozhodnúť tak, aby voči účastníkom postupoval nezaujato a neutrálne, žiadnemu z nich nenadŕžal a objektívne posúdil všetky skutočnosti závažné pre rozhodnutia vo veci. Nestranný súd poskytuje všetkým účastníkom konania rovnaké príležitosti pre uplatnenie všetkých práv, ktoré im zaručuje právny poriadok, pokiaľ súd má právomoc o takomto práve rozhodnúť.

Základné právo na prerokovanie a rozhodnutie veci nestranným súdom je v občianskom súdnom konaní garantované prostredníctvom inštitútu vylúčenia sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia pre nezaujatosť. Obsahom tohto práva je aj povinnosť súdu

prejednať každý návrh oprávnenej osoby na vylúčenie sudcu z ďalšieho prejednávania a rozhodnutia veci a rozhodnúť o ňom.

Nestrannosť je potrebné skúmať jednak zo subjektívneho hľadiska nestrannosti, t. j. treba zistiť osobné presvedčenie zákonného sudcu a jednak z objektívneho hľadiska nestrannosti posúdením, či sú poskytnuté dostatočné záruky pre vylúčenie akejkoľvek pochybnosti v danom smere. V prípade subjektívneho hľadiska nestrannosti sa nestrannosť sudcu predpokladá až do predloženia dôkazu opaku.

Treba však zároveň zdôrazniť, že rozhodnutie o vylúčení sudcu podľa § 14 OSP predstavuje výnimku z ústavnej zásady, podľa ktorej nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi. Vzhľadom na to možno sudcu vylúčiť z prejednávania a rozhodovania zákonne pridelenej veci len výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré sudcovi celkom zjavne bránia rozhodovať v súlade so zákonom nezaujato a spravodlivo.

V prejednávanej veci by mal dôvodom na vylúčenie všetkých sudcov ich nadštandardný vzťah k advokátovi JUDr. J. V., „ktorý profesne pozná všetkých konajúcich sudcov obchodnoprávneho úseku na odvolacom krajskom súde v Prešove“ a tento advokát, „aj keď nie je zameraný na obchodné a akcionárske právo, dokonale vie ovplyvniť konajúcich sudcov odvolacieho súdu v Prešove v prospech svojich klientov“. Tento vzťah má údajne brániť tomu, aby sudcovia Krajského súdu Prešov rozhodovali v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo. Toto tvrdenie však nebolo ničím preukázané a namietaní sudcovia zhodne uviedli, že k účastníkom ani k ich zástupcom nemajú žiaden osobný vzťah, o čom nadriadený súd nemá dôvod pochybovať. Z obsahu celého spisu sa javí, že ide o subjektívny pocit zástupcov žalobcu, súvisiaci zrejme s doterajším neúspechom v konaní. Tu však treba uviesť, že zákonným dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach, pretože takéto výhrady môže účastník riešiť pomocou opravných prostriedkov.

O vylúčení sudcu v zmysle citovaného zákonného ustanovenia možno však rozhodovať len vo vzťahu ku konkrétnym osobám sudcov, ktorí sa podieľajú alebo môžu podieľať na prejednávaní a rozhodovaní veci. Najvyšší súd preto nemôže rozhodovať o vylúčení všetkých sudcov krajského súdu z pojednávania a rozhodovania vecí vedenej

na Krajskom súde v Prešove pod sp. zn. 1 Cob 68/2009, pretože na to nie sú splnené zákonné podmienky. Prípadná zaujatosť je výsledkom osobného vzťahu sudcu k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, preto tento pomer je nevyhnutné zisťovať individuálne u každého sudcu zvlášť. Zo znenia § 14 ods. 1 OSP je zrejmé, že na základe námietky zaujatosti môže byť uvedený pomer zisťovaný len u zákonných sudcov, ktorí sa skutočne podieľajú na prejednávaní a rozhodovaní práve tej veci, v ktorej bola námietka zaujatosti vznesená. Keďže táto podmienka vo vzťahu k ostatným namietaným sudcom splnená nebola, najvyšší súd konanie o námietke zaujatosti v tejto časti podľa § 104 ods. 1 OSP zastavil.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislava 13. októbra 2009

JUDr. Zuzana Ďurišová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lucia Blažičková